

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 10.7.2009
KOM(2009) 356 endelig

KOMMISSIONENS SJETTE ÅRSBERETNING TIL EUROPA-PARLAMENTET

OVERBLIK OVER TREDJELANDES
HANDELSBESKYTTELSESFORANSTALTNINGER OVER FOR FÆLLESSKABET

(STATISTIK FREM TIL 31. DECEMBER 2008, MEN KOMMENTARERNE
VEDRØRENDE SAGERNE SAMT TEKSTEN ER OPDATERET I MARTS 2009)

{SEC(2009) 958}

KOMMISSIONENS SJETTE ÅRSBERETNING TIL EUROPA-PARLAMENTET
OVERBLIK OVER TREDJELANDES
HANDELSBESKYTTELSESFORANSTALTNINGER OVER FOR FÆLLESSKABET

**(STATISTIK FREM TIL 31. DECEMBER 2008, MEN KOMMENTARERNE
VEDRØRENDE SAGERNE SAMT TEKSTEN ER OPDATERET I MARTS 2009)**

Resumé

Antallet af handelsbeskyttelsesforanstaltninger, som opretholdes over for EU i slutningen af 2008, er faldet lidt i forhold til sidste år. Dette skyldes, at der blev indledt et stort antal sager i 2001, og at der følgelig blev indført et stort antal foranstaltninger i 2002/2003, hvoraf mange udløb i 2008. Dette antal forventes at stige på grund af den kraftige stigning i antallet af nye undersøgelser i de sidste måneder af 2008 og de første måneder af 2009. Kommissionen fortsatte den tætte overvågning af denne aktivitet, ydede assistance til den berørte EF-erhvervsgren og interвенerede om nødvendigt. Der blev opnået positive resultater dette år. Den nuværende finansielle og økonomiske krise vil dog friste mange tredjelande til i stigende grad at anvende instrumenterne på en måde, som ikke er i overensstemmelse med WTO-reglerne og ikke er befordrende for fremme af åben handel. På denne baggrund er Kommissionens indsats for at overvåge tredjelandenes foranstaltninger, tilskynde til samarbejde og koordinering på internationalt plan og fremme øget disciplin i forbindelse med brugen af handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter af afgørende betydning.

1. INDLEDNING

I sidste års beretning hilste Kommissionen faldet i antallet af handelspolitiske beskyttelsesforanstaltninger over for EU eller medlemsstaterne velkommen, men den konkluderede også, at der stadig var behov for en tæt overvågning af disse foranstaltninger på grund af de vedvarende svagheder i tredjelandenes foranstaltninger, der er blevet udpeget.

Den verdensomspændende økonomiske krise var uden tvivl den mest iøjnefaldende udvikling i 2008, og denne krise havde naturligvis negative virkninger for situationen for mange erhvervsdrivende i hele verden. På denne baggrund understregede G20 i sin seneste erklæring den afgørende betydning af at afstå fra protektionisme og forpligtede sig til at afstå fra at rejse nye hindringer for varehandel, at indføre nye eksportrestriktioner eller at indføre foranstaltninger, der er uforenelige med WTO-forpligtelserne.

Interessant nok steg antallet af undersøgelser af handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter, der blev indledt, betragteligt i årets sidste måneder, og denne tendens fortsatte også i de første måneder i 2009: ultimo februar 2009 var der 49 igangværende undersøgelser af handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter, der potentielt kunne have virkninger for EU's eksport¹, hvilket er et ekstremt højt antal set i forhold til antallet de foregående år, og næsten halvdelen af disse nye sager blev indledt i de sidste fire måneder af 2008.

---

¹ Der er tale om 29 antidumpingundersøgelser (heraf ni udløbsundersøgelser), 19 beskyttelsesundersøgelser (heraf vedrører otte EU's eksport) og en undersøgelse vedrørende udligningstold (udløbsundersøgelse).

Antidumping- og udligningsforanstaltninger kan ikke betragtes som protektionistiske foranstaltninger som sådan, da de snarere har til formål at korrigere fordrejninger af den internationale handel og at genetablere handelsstrømme på rimelige vilkår. Dette er dog ikke længere tilfældet, når indledningen af nye undersøgelser, og eventuelle foranstaltninger som følge heraf, ikke er i overensstemmelse med WTO-standarderne.

I den nuværende situation er sikring af legitim markedsadgang for EU's erhvervsgrøner vigtigere end nogensinde, og dermed er behovet for at håndhæve (og endog styrke) standarderne for anvendelse af foranstaltningerne og for nøje at overvåge, at de foranstaltninger, der træffes, er retligt begrundede, af afgørende betydning.

På denne baggrund giver beretningen nedenfor en detaljeret analyse af de generelle tendenser, de nuværende problemer og de resultater, som Kommissionen har opnået gennem overvågning af tredjelændenes foranstaltninger.

2. GENERELLE TENDENSER

Ultimo 2008 **opretholdtes** i alt 133 **handelsbeskyttelsesforanstaltninger** over for Det Europæiske Fællesskab eller medlemsstaterne, hvilket er et fald i forhold til sidste år (147 foranstaltninger). Dette fald skyldes hovedsageligt udløbet af en række foranstaltninger, efter at de har været gældende i den "normale" femårsperiode, og det bør ses i lyset af, at antallet af gældende foranstaltninger nåede sit højdepunkt med næsten 200 foranstaltninger i 2004.

Størstedelen af disse foranstaltninger er stadig antidumpingforanstaltninger, som tegner sig for ca. to tredjedele af det samlede antal. Faldet i antallet af udligningsforanstaltninger fortsatte i 2008. Antallet af beskyttelsesforanstaltninger faldt også, fra 36 i 2007 til 32 i 2008, men udgør stadig en fjerdedel af det samlede antal gældende foranstaltninger.

Som beskrevet ovenfor står faldet i gældende foranstaltninger dog i kontrast til antallet af indledninger af **nye foranstaltninger**. Det samlede antal indledninger steg rent faktisk fra 19 i 2007 til 33 i 2008, hvilket giver anledning til bekymring, navnlig i betragtning af at halvdelen af disse nye sager blev indledt i de sidste to måneder af året, og at denne tendens fortsatte i de første måneder af 2009. Det bør dog bemærkes, at halvdelen af disse indledninger vedrørte beskyttelsesforanstaltninger, som anvendes på et erga omnes-grundlag, men ikke altid vedrører varer, som EU's erhvervsgrøner eksporterer. Hvis alle disse undersøgelser resulterer i foranstaltninger, forventes det under alle omstændigheder, at antallet af gældende foranstaltninger vil stige fremover.

Disse nye sager vedrører hovedsageligt stålindustrien (skruer, bolte og møtrikker, varmt- og koldtvalsede bredbånd samt stålror), men også produkter som f.eks. kemikalier, keramiske fliser og høstmaskiner. De vigtigste brugere var Indien, Rusland, Kina og Brasilien, men også lande, som aldrig eller næsten aldrig havde brugt disse instrumenter, f.eks. Kasakhstan i 2008 og Israel i begyndelsen af 2009).

Der blev indført i alt 18 **nye foranstaltninger** i 2008 (to midlertidige og 16 endelige foranstaltninger). Brasilien (fire antidumpingforanstaltninger) og Tyrkiet (fire beskyttelsesforanstaltninger) var de mest aktive sammen med Indien og USA med to antidumpingforanstaltninger hver.

3. UDVIKLINGEN FORDELT PÅ DE ENKELTE LANDE

Det land, der i størst omfang anvender instrumenter over for Det Europæiske Fællesskab eller medlemsstaterne, er stadig USA, der tegner sig for 25 gældende foranstaltninger, dvs. næsten 20 % af det samlede antal. De øvrige lande er Indien (16 foranstaltninger), Brasilien og

Tyrkiet (11 foranstaltninger hver), Kina (ni foranstaltninger) samt Ukraine og Mexico (otte foranstaltninger hver).

Antallet af foranstaltninger, som Indien opretholder, fortsatte sit fald (fra 19 i 2007 til 16 i 2008), mens antallet for de øvrige lande først begyndte at falde (Brasilien og Kina) eller forblev stabilt (USA) set i forhold til 2007. De fem lande, der hyppigst anvender foranstaltninger, tegner sig stadig for halvdelen af det samlede antal gældende foranstaltninger.

Kun tre lande (Tyrkiet, Japan og Republikken Moldova) øgede antallet af foranstaltninger i 2008, og for så vidt angår Tyrkiet, skal det understreges, at stigningen i antallet af foranstaltninger udelukkende kan tilskrives nye beskyttelsesforanstaltninger, som blev indført i 2008.

Bilag I indeholder en detaljeret beskrivelse af udviklingen og de vigtigste sager fra de enkelte tredjelande.

4. VERSERENDE PROBLEMER

Kommissionen stod stadig over for de samme problemer, som blev påpeget tidligere, dvs. indledningskriterier af lav standard, utilstrækkelig analyse af spørgsmålet om skade og årsagssammenhæng, manglende respekt for de berørte parter ret til at forsvare sig og øget brug af beskyttelsesforanstaltninger.

Den kraftige stigning i antallet af nye sager, der indledtes, i de sidste måneder af 2008 (og de første måneder af 2009), som uden tvivl er en direkte følge af den økonomiske krise, har bestemt forværret nogle af de problemer, der er blevet peget på, herunder navnlig problemerne vedrørende indledningskriterier af lav standard, de berørte parter ret til at forsvare sig og intensiv brug af beskyttelsesforanstaltninger.

4.1. Indledningskriterier af lav standard

Som de foregående år blev undersøgelserne for ofte indledt, på trods af at indledningskriterierne ikke var opfyldt, dvs. at beviserne vedrørende skade i mange tilfælde ikke var entydige, og at der ikke var overbevisende dokumentation for årsagssammenhæng. Dette kunne navnlig konstateres i de sidste måneder af 2008. Det er indlysende, at den finansielle og økonomiske krise havde negative virkninger for mange erhvervsgrænses situation, og at disse erhvervsgrænses forsøger at opnå lettelse så vidt muligt. Visse erhvervsgrænses indgav derfor klager med henblik på at opnå beskyttelse i form af handelspolitiske beskyttelsesforanstaltninger. Tredjelandes ret til at anvende handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter anerkendes naturligvis, men der er dog blevet indledt forskellige undersøgelser på grundlag af klager, som ikke er behørigt begrundede, og uden at der foreligger umiddelbare beviser. For det første viste de negative virkninger af krisen sig rent faktisk først ultimo 2008, og perioden var ikke tilstrækkeligt repræsentativ til at dokumentere dumping, skade osv. For det andet får importen ofte uberettiget skylden for den påståede skade, mens den reelle årsag til problemerne snarere er den generelle økonomiske nedtur. Sluttelig er målet med handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter ikke at give erhvervsgrænses adgang til protektionistiske foranstaltninger, men at fjerne de skadevoldende virkninger af illoyal import eller kraftige stigninger i importen.

I den nuværende situation er det således af afgørende betydning, at undersøgelsesmyndighederne sikrer, at den klage, som de lokale erhvervsgrænses indsender, er i overensstemmelse med WTO-standarderne og omfatter objektive, fyldestgørende og tilstrækkelige beviser. Undersøgelsesmyndighederne bør afstå fra at indlede undersøgelser,

som ikke er behørigt begrundede, da sådanne undersøgelser forstyrrer handlen, sædvanligvis er meget belastende for de pågældende virksomheder og meget ofte også resulterer i uberettigede foranstaltninger.

I henhold til WTO-reglerne kan indledningen af en undersøgelse ikke berettiges med en klage, der udelukkende er baseret på påstande, som der ikke foreligger relevant dokumentation for, hvilket dog uheldigvis ofte forekommer.

4.2. Omfattende brug af beskyttelsesforanstaltninger

Der er til stadighed en omfattende brug af beskyttelsesforanstaltninger: Over halvdelen af de nye undersøgelser, der blev indledt i 2008, vedrørte beskyttelsesforanstaltninger, og sådanne foranstaltninger tegner sig stadig for en fjerdedel af det samlede antal foranstaltninger, der er truffet over for De Europæiske Fællesskaber. Selv om ikke alle disse undersøgelser eller foranstaltninger påvirker erhvervsgrenene i EU (i visse tilfælde eksporteres den pågældende vare ikke engang fra EU), er denne tendens ikke desto mindre bekymrende, da beskyttelsesforanstaltninger reelt bør være forbeholdt særlige tilfælde. Desuden kan beskyttelsesforanstaltninger direkte eller indirekte (omlægning af handelsstrømmene) have negative virkninger for virksomhederne i EU.

Undersøgelsesmyndighederne overholder i mange tilfælde ikke de relativt strenge WTO-standarder, når de indfører sådanne foranstaltninger, og de bør således betragtes som *protektionistiske* foranstaltninger, som har urimelige virkninger for varer, der handles på rimelige vilkår.

Ser man nøje på de nye undersøgelser, der blev indledt, og de foranstaltninger, der blev indført i 2008, fremgår det, at visse lande helt klart foretrækker dette instrument, mens det anses, at der i mange tilfælde snarere bør anvendes landespecifikke instrumenter rettet mod illoyal handelspraksis, dvs. antidumpingforanstaltninger.

Kommissionen giver derfor fortsat udtryk for sin bekymring over anvendelsen og virkningerne af beskyttelsesinstrumenterne og tilskynder tredjelandene til at afstå fra at anvende disse instrumenter. Når beskyttelsesundersøgelser ikke kan undgås, er det derfor ofte Kommissionens rolle at forsøge at minimere sådanne foranstaltningers virkninger for EU-eksporten så meget som muligt.

4.3. Proceduremæssige aspekter, herunder navnlig de berørte parter ret til at forsvare sig

På trods af Kommissionens indsats for at løse disse problemer ser det desværre ud til, at visse tredjelande stadig ikke respekterer de berørte parter ret til at forsvare sig og anvender belastende og unødvendige procedurer i forbindelse med deres undersøgelser.

Navnlig fortolkes reglerne om fortrolighed stadig alt for ofte på en uhensigtsmæssig måde, og konkrete oplysninger forelægges i visse tilfælde ikke og/eller bliver ikke engang indekseret eller sammenfattet, selv om der rent faktisk ikke er risiko for videregivelse af fortrolige oplysninger. Dette er f.eks. tilfældet, når aggregerede faktiske skadesindikatorer ikke fremlægges, selv om de vedrører mere end tre virksomheder.

Det fremgik også, at forskellige lande kræver, at eksportørerne fremlægger meget specifikke og detaljerede oplysninger, selv om det er indlysende, at sådanne oplysninger ikke er relevante for fastsættelsen af dumping og skade, er ekstremt belastende og unødvendige eller endog i visse tilfælde vedrører ekstremt følsomme, interne forretningsoplysninger.

Dette har naturligvis negative virkninger for de eksporterende erhvervsgrenes og de øvrige berørte parter ret til at forsvare sig. Kommissionen vil også fremover tage disse spørgsmål op

med de relevante myndigheder. Dette vil ikke blot ske i forbindelse med individuelle sager, men også mere generelt inden for rammerne af bilaterale kontakter eller arbejdsgrupper med deltagelse af forskellige tredjelande.

5. DE VIGTIGSTE RESULTATER

Kommissionen har grundlæggende tre forskellige opgaver, hvad angår tredjelandes handelsbeskyttelsesforanstaltninger. Den første opgave består i at oplyse og rådgive de erhvervsgrøne, der er direkte berørt af undersøgelserne. Den anden opgave er af mere generel karakter og består i, at Kommissionen foretager en nøje overvågning af de undersøgelser, som tredjelandene foretager, for at sikre, at standarderne anvendes korrekt, hvilket også omfatter tilrettelæggelse af seminarer og arbejdsgrupper for at fremme bedste praksis. Den sidste opgave består i at intervenere i igangværende undersøgelser for at behandle svagheder, der er blevet konstateret, og sikre det bedst mulige resultat for de berørte erhvervsgrøne i EU.

For de to første opgavers vedkommende er det vanskeligt at måle de opnåede resultater, men Kommissionen har fået meget positive tilbagemeldinger fra de berørte erhvervsgrøne samt fra medlemsstaterne, hvilket uden tvivl er en tilskyndelse til at fortsætte og forbedre denne aktivitet, hvor det er muligt. På grund af den nuværende finansielle krise og den deraf følgende stigning i antallet af foranstaltninger, der indføres i tredjelande, er Kommissionens rolle med hensyn til at bistå og vejlede erhvervsgrøene i EU endnu vigtigere end i de foregående år.

De vigtigste resultater i 2008 var som følger:

5.1. Nulstilling – gunstige WTO-resultater

I den første nulstillingssag gik WTO's appelorgans afgørelse i maj 2006 imod USA, som fik en frist indtil april 2007 til at efterleve afgørelsen. USA nægtede dog at efterleve afgørelsen fuldt ud, og EU måtte anmode om et såkaldt efterlevelsespænel, som offentliggjorde sin rapport i december 2008. Panelet bekræftede over for EU, at USA ikke kan fritages for sine WTO-forpligtelser ved at foretage årlige revisioner af tolden og derefter hævde, at sådanne revisioner "træder i stedet for" den anfægtede foranstaltning og kun kan anfægtes ved hjælp af en ny sag. EU har ikke desto mindre besluttet sig for at gøre indsigelse mod denne rapport, da EU ikke er enig i visse dele af panelets øvrige konklusioner. Hvis det i den endelige afgørelse i denne sag konstateres, at USA stadig ikke efterlever WTO-forpligtelserne og ikke vil efterleve dem, vil EF kunne anmode om gengældelsesforanstaltninger.

I den anden nulstillingssag bekræftede appelorganet de væsentligste påstande, der lå til grund for EU's appel, afviste alle de påstande, der lå til grund for USA's appel, og bekræftede panelets konklusion om, at USA misligholdt sine WTO-forpligtelser ved at anvende nulstilling i de årlige revisioner. USA er derfor blevet pålagt at efterleve anbefalingerne og afgørelserne i denne sag og kan anmode om "en rimelig frist" hertil. I denne sag indebærer efterlevelse en ny beregning af dumpingmargenerne i de 46 individuelle foranstaltninger, som EF har udpeget, uden brug af nulstilling.

5.2. Olivenolie – Mexico – foranstaltninger ophævet

Det WTO-panel, som EU havde anmodet om, konstaterede, at de udligningsforanstaltninger, som Mexico havde indført over for import af olivenolie fra EU, var i modstrid med visse WTO-bestemmelser. Disse foranstaltninger blev ophævet, efter at en mexicansk domstol havde truffet afgørelse om at tage de påstande, som Kommissionen havde fremsat inden for rammerne af WTO-proceduren, til efterretning.

5.3. PVC-profiler – Ukraine – undersøgelse af beskyttelsesforanstaltninger afsluttet

Kommissionen fulgte denne undersøgelse tæt på grund af de store økonomiske interesser for erhvervsgrenen i EU - eksport i størrelsesordenen 100 mio. EUR om året hovedsageligt fra Tyskland og Polen - og de svagheder, der blev konstateret. Kommissionen koordinerede sine interventioner med erhvervsgrenen i EU og skitserede de vigtigste svagheder, der vedrørte fraværet af væsentlig skade samt årsagssammenhæng mellem importen og eventuelle problemer, som den hjemlige erhvervsgren hævdede at have. Disse interventioner viste sig at være vellykkede, da sagen blev afsluttet uden foranstaltninger, fordi der ikke kunne konstateres nogen væsentlig skade.

5.4. Beskyttelsesforanstaltninger - Tyrkiet

I de senere år er Tyrkiet blevet et af de lande, som hyppigst anvender beskyttelsesforanstaltninger, hvilket også har virkninger for varer fra EU. I en række tilfælde blev det dog konstateret, at disse ikke påførte de tyrkiske producenter skade. Kommissionens mål var ganske enkelt at undgå indførelsen af foranstaltninger, og selv om dette ikke lykkedes, kunne de negative økonomiske virkninger af foranstaltningerne dog mindskes i et vist omfang. I sagen vedrørende visse elektriske apparater blev næsten halvdelen af varetyperne rent faktisk ikke omfattet af nogen form for foranstaltning, og i sagen vedrørende bomuldsgarn blev der fastsat maksimaltærskler, og den reelle værditold for eksporten fra EU blev derved mindsket. Tyrkiet har ikke indledt nye undersøgelser vedrørende beskyttelsesforanstaltninger i anden halvdel af 2008, og Kommissionen er til stadighed særdeles opmærksom på dette emne.

5.5. Glasblokke – Thailand – nedsættelse af toldsatsen

Denne undersøgelse blev indledt i 2007 og afsluttet i januar 2009. Thailand indførte antidumpingtold over for import af glasblokke med oprindelse i Tjekkiet, men efter at Kommissionen intervererede og anmodede om anvendelse af reglen om den lavest mulige told, er den endelige told, der anvendes over for EU-eksportører, blevet markant nedsat.

5.6. Koldtvalsedede stålvarer – Thailand – ophævelse af tolden

Den antidumpingtold, som blev indført i 2002, var i dette tilfælde på mellem 10,02 og 25,57 % for EU-eksportører. I marts 2008 indledte de thailandske myndigheder en udløbsundersøgelse af foranstaltningerne over for EU, Japan, Taiwan og Korea. På baggrund af de foreløbige resultater overvejede Thailand at forlænge foranstaltningerne for alle de pågældende lande. Kommissionen intervererede i denne sag og hævdede, at den negative dumpingmargen på 41 %, som var blevet påvist inden for rammerne af undersøgelsen af EU's eksport, klart viste, at der ikke var sandsynlighed for fortsat eller fornyet dumping fra EU-eksportørernes side. Kommissionen var i tæt forbindelse med en del af de eksporterende producenter i EU, som samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen. Det kunne således konstateres, at eksporten af den pågældende vare var begrænset, og at EU's eksport var af højere kvalitet end produktionen på hjemmemarkedet, hvilket viste, at den thailandske erhvervsgren ikke led skade.

5.7. Dextrosemonohydrat - Indonesien

I tæt samarbejde med erhvervsgrenen intervererede Kommissionen på grundlag af den foreløbige fremlæggelse, og den opnåede, at de fleste varetyper, der eksporteredes fra EU, blev udelukket med henvisning til, at de ikke forvoldte den indenlandske erhvervsgren i Indonesien skade. Dette resultat skal dog bekræftes i de endelige konklusioner.

5.8. Tovværk og kabler af stål (Sydafrika) og viskose (Brasilien) – positive foreløbige resultater

I disse to sager tyder den foreløbige fremlæggelse på, at Kommissionens interventioner kan give et gunstigere resultat for de pågældende EU-eksportører, dvs. en lavere told i Brasilien eller slet ingen told i Sydafrika. Sidstnævnte resultat skal dog bekræftes i de endelige konklusioner.

5.9. Brasilien: Udløbsundersøgelse af foranstaltningerne vedrørende ferskner på dåse over for Grækenland

Denne sag er endnu et godt eksempel på de positive virkninger, som erhvervsgrenens og Kommissionens vedvarende indsats kan have på resultatet af en undersøgelse. Ovennævnte undersøgelse blev afsluttet i april 2008 uden opretholdelse af foranstaltningerne. Desværre besluttede Brasilien kort tid efter at øge sin told på samme vare inden for rammerne af den bundne sats.

5.10. Markedsøkonomisk status - de nye medlemsstater

Der mindes om, at det i 2007 kom frem, at Brasilien og Argentina fortsat behandlede de nye EU-medlemsstater som lande, der endnu ikke har nået den fulde og ubetingede markedsøkonomiske status i forbindelse med antidumpingundersøgelser. Efter utallige interventioner på forskellige niveauer blev dette problem næsten helt løst i 2008. Det er beklageligt, at der først blev fundet en løsning på dette problem efter så lang tid, navnlig fordi problemet er uforståeligt, og det er endnu mere skuffende, at sagen endnu ikke er helt afklaret, for så vidt angår Brasiliens holdning til Rumænien og Bulgarien. Kommissionen fortsætter dog sin indsats og håber på en endelig løsning i 2009.

6. KONKLUSION

Selv om antallet af handelsbeskyttelsesforanstaltninger, der blev opretholdt over for EU eller medlemsstaterne, faldt i 2008, forventes det, at dette antal vil stige næste år. I modsætning til ovennævnte fald var aktiviteten inden for handelsbeskyttelse ekstremt høj i 2008, navnlig mod årets afslutning. 33 nye undersøgelser blev indledt, og ca. halvdelen af disse blev indledt i årets sidste fire måneder. Denne tendens fortsatte i begyndelsen af 2009.

Tendensen er bekymrende, navnlig fordi Kommissionen kunne konstatere, at indledningen af undersøgelserne ikke var retligt begrundet i en række tilfælde, hvilket for størstedelens vedkommende skyldtes, at der ikke forelå tilstrækkelige umiddelbare beviser for skade, eller at sådanne beviser kun vedrørte en meget begrænset periode. Desuden blev parternes ret til at forsvare sig i mange tilfælde ikke respekteret fuldt ud.

Den verdensomspændende økonomiske nedtur har uden tvivl haft negative virkninger for den økonomiske situation for mange virksomheder i hele verden, og det er naturligt, at mange virksomheder så vidt muligt forsøger at opnå lettelser under sådanne forhold. Dette er i sig selv dog ikke tilstrækkeligt til at berettige indledningen af undersøgelser vedrørende handelspolitiske beskyttelsesforanstaltninger, som har til formål at korrigere fordrejninger af markedet og at genoprette rimelige handelsvilkår snarere end at beskytte erhvervsgrenene mod fair konkurrence. Når de modtager klager, bør tredjelandes myndigheder således være ekstremt påpasselige og leve op til deres internationale forpligtelser, dvs. at de ikke skal indlede sådanne undersøgelser og/eller indføre handelspolitiske beskyttelsesforanstaltninger, når de ikke er retligt begrundede.

I den forbindelse overvågede Kommissionen tredjelandes aktiviteter inden for handelsbeskyttelse meget nøje, intervererede meget aktivt inden for rammerne af

igangværende undersøgelser og ydede omfattende bistand til virksomheder, der var genstand for disse foranstaltninger. Dette års resultater understregede relevansen af de foranstaltninger, som Kommissionen gennemførte, og også betydningen af samarbejdet mellem erhvervsgrenene og medlemsstaterne samt behovet for at fremme bilaterale kontakter med tredjelands myndigheder. Uheldigvis gav denne indsats ikke altid positive resultater, og i mange tilfælde anses det stadig, at undersøgelserne ikke var tilstrækkeligt objektive, og at parternes ret til at forsvare sig ikke blev respekteret i tilstrækkeligt omfang.

Under vanskelige økonomiske forhold er det af endnu større betydning at sikre EU's erhvervsgrene legitim markedsadgang, og Kommissionen vil derfor fortsætte sin indsats for at bistå eksportørerne og fremme høje standarder inden for undersøgelser af handelspolitiske beskyttelsesforanstaltninger for at forhindre misbrug af instrumenterne.

Ud over direkte interventioner inden for rammerne af igangværende undersøgelser vil Kommissionen også fortsætte drøftelserne på bilateralt plan (f.eks. i de forskellige ad hoc-eksportgrupper vedrørende handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter med deltagelse af en række forskellige handelspartnere som f.eks. Indien, Kina, Ukraine og Korea) og tilrettelægge forskellige uddannelsesaktiviteter for tredjelands tjenestemænd, hvilket giver endnu en mulighed for at fremme høje standarder inden for anvendelse af handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter.